

Bo Rothstein överens med v om arbetslösheten

“Med vilken rätt betalar vi idag en halv miljon människor för att inte göra något, samtidigt som vi låter äldre vårdbehövande leva i misär, sliter ut dubbelarbetande kvinnor och skär ner våldsamhet inom vård och omsorg?” (Bo Rothstein i DN-debatt 13 oktober.)

Den förra VB-medarbetarens fråga är ständigt aktuell och konkret när man är mitt inne i höstens budgetarbete. Han ställer den, som en moralisk fråga som är avgörande för hela samhällsutvecklingen. För min egen del gäller det Malmöhus läns landsting. En blick i landstingets delårsboksutslut för augusti 1996 ger, i svart på vitt, att antalet anställda har minskat med 789 personer på ett år. Det gäller hela landstinget. För Lunds sjukvårdsdistrikt rör det sig om knappt femhundra personer. Det mesta har klarats genom “naturlig avgång” och med garanti-pension. Men inga nya anställda kommer in efter de som går. Personalen blir också äldre och äldre.

Med ett förväntat underskott på sjuhundra miljoner kronor, som måste sparas bort på två till tre år och spara skall tas bokstavligt eftersom alla andra vägar är stängda, är det svårt att vara optimistisk. Översätter man pengarna till tjänster blir det uppåt 650 personer om året. Totalt över 2500. Då räcker inte den naturliga avgången utan man måste avskeda. I detta läget är naturligtvis alla käcka förslag till lösningar välkomna. Detta är inte sagt som kritik av Rothsteins förslag. Tvärtom. Men hans lösningar ligger på det nationella planet. De kräver riksdagsbeslut och är utom räckhåll för en enkel landstings- eller kommunalpolitiker.

Högskattesamhällets välsignelse

Bo Rothstein avfärdar låglönepolitik för tjänstesektorn. Det skulle aldrig gå att driva en extrem låglönepolitik i Sverige även om man ville det. Han tror inte att tillväxt och nya branscher med behov av högt kvalificerad arbetskraft kommer att klara arbetslösheten. Han lyfter i stället fram det han

kallar “en av högskattesamhällets välsignelser” - att man kan betala folk låga löner utan att de får ut låga löner. Det kan man göra genom att subventionera, sänka löneskatten/arbetsgivaravgiften.

Pigavdraget blockerar debatten

Rothstein kritiserar Ann-Mari Pahlssons förslag om pigavdrag för att det dels har blockerat debatten och för att det inte finns någon logik i att subventionera välavlönade familjers behov av service i hemmet, men inte subventionera kommunala servicehem och liknande.

“Subventionering av detta slags arbete och arbetskraft bör, liksom all annan bra politik, vara generell, långsiktig och gälla för alla arbetsgivare, privata, kooperativa och offentliga.”

En naturlig invändning är att arbetsgivaren då givetvis avskedar “fullprispersonal” för att byta ut den mot billig subventionerad arbetskraft. Svaret på detta är kvotering. Exempelvis av äldre långtidsarbetslösa. En begränsande procentnivå som skulle medföra

att den som ville nyanställa skulle tvingas att föra upp tidigare subventionerade anställda på fullprislstan.

Gratis lösning

Hans bedömning är att lösningen finns och är gratis om man ser till sakläget att vi redan betalar en halv miljon människor för att inte göra det som behöver göras.

De här resonemangen stämmer ganska väl med vänsterpartiets syn på hur man skall bekämpa arbetslösheten så som den uttryckts i partiets programtexter och riksdagsmotioner om ekonomi, arbetsmarknads- och näringspolitik. I senaste budgetmotionen föreslår partiet ett sysselsättningspaket på 20 miljarder där arbetsgivaravgifterna för kommuner och landsting sänks med 5 miljarder och 5 miljarder reserveras för sänkta arbetsgivaravgifter för att öka sysselsättningen inom den privata tjänstesektorn.

Metoden förefaller enklare och mera tilltalande än att överföra AMS-medel till vården och omsorgen, som Margareta Winberg utreder.

RN

Makten över arbetstiden

Arbetsdiskommittén har lagt fram sitt betänkande. Det innehåller många vackra ord om det fina med arbetstidsförkortning. Men det innehåller inte ett enda rejält förslag som kan vara ett steg i den riktningen. Kommitténs majoritet menar att man avtalsvägen, branchvis eller lokalt, kan genomföra en stegvis förkortning.

Exportindustrin enda källa

Majoriteten tror inte heller att en arbetstidsförkortning kan ha någon effekt på sysselsättningen. Den slutsatsen grundar de på undersökningar i den svenska exportindustrin enbart. Det finns utländska undersökningar från många olika delar av arbetslivet som pekar i annan riktning, men den har de vägrat ta med i bedömningen.

Det är säkert så att de avtal, som parterna enligt utredningens förhoppning skulle sluta, knappast skulle bli så omfattande att de fick

någon mätbar effekt vare sig på välfärden eller på sysselsättningen. För sådana effekter skulle krävas att den lagstiftade normen för heltidsarbete sänktes. Det är också vad vänsterpartiets representant i utredningen, Ingrid Burman, har krävt i sin reservation. Men majoriteten avvisar lagstiftning.

Chockartad maktförskjutning

Ingen blir kanske särskilt förvånad över att utredningen om arbetstidsförkortningen slutade med ett. Ja, så, om dock i något positivare tongång än tidigare. Men chockartat är det att utredningen också föreslår drastiska förändringar vad det gäller makten över arbetstidens förläggning. Här vill majoriteten med lagstiftningens hjälp tillgodose arbetsgivarnas krav på ökad flexibilitet.

Betänkandet föreslår en skenbar förbättring genom att övertids-

uttaget begränsas till 100 timmar. Men detta kombineras med en kvittningsrätt som innebär att kompensationsledighet kan nollställa övertidskontot. I praktiken kan övertidsuttaget bli väsentligt högre än dagens 200 timmar.

Försämrade minimikrav

EU har minimikrav på frekvensen av raster, veckovilans längd, och annat som är sämre än de svenska kraven. Trots att detta är minimikrav så föreslår utredningen att Sverige ska anpassa sin lagstiftning efter dessa och alltså försämrade den allmänna skyddsnivån. Arbets-skyddslagen kommer att vila på civilrättslig grund vilket gör att Arbets-skyddsstyrelsens tillsyn faller bort.

Dessutom ska avvikelser från tidsförläggnings- och varselregler kunna göras på annat sätt än genom kollektivavtal om det är nöd-

vändigt för verksamhetens natur eller föreligger särskilda fall. Arbetsgivarens incitament till att förhandla kollektivavtal blir med detta mycket svagt. Det är en drastisk förskjutning av makten över tiden från arbetstagare till arbetsgivare.

Ann

Hitler för tidigt ute?

I VB nr 26 (4 oktober) anmäler Gunnar Sandin i en intressant och tankeväckande artikel Sverker Oredssons bok om Lund under andra världskriget. På en punkt gör han det på ett sätt som är svårt att låta bli att kommentera. Det är när han studsar inför ett citat från den nazianstrukne Karl Olivecrona som 1940 säger att "nationerna måste underordna sig det gemensamma europeiska bästa" till vilket Oredsson har fogat att det låter som ett välformulerat argument för Europeiska Unionen.

Gunnar säger nu att det luktar "guilt by association" och med det menar han väl att EU-anhängarnas sak svärtas av ett kopplas samman med Nazityskland och dess europeiska projekt. Man skulle inför detta kunna tala om prinsessan på ärten och stor känslighet på ömma punkter, men det vore att ta för lätt på saken. Självklart: EU är något helt annat än Nazityskland. Men ett storslaget europeiskt projekt är det förstas och det är inte det första i historien. Hade inte Karl den store ett sådant också, och Napoleon? Visst är det relevant att tala om tidigare paneuropeiska projekt och då även Hitlers. Jag menar att Gunnar i själva verket berör en central punkt i EU-frågan.

Demokratin är ung och svag

Nu var det ju främst med vapenmakt de tidigare projekten drevs och på den punkten faller varje jämförelse.

Vi vet ju att krig mellan stormakter med kärnvapen genom terrorbalansen inte längre är tjänliga för nå politiska mål, det blir s.a.s. inte längre något kvar att dominera. Vi vet också att Tyskland visserligen är en militär stormakt, men också att den nu aktiva generationen av tyskar av omständigheterna har tvingats till en uppgörelse kring lydnad och militarism som inga andra européer och där har nått insikter som hindrar den sortens verksamhet på ett tag. De tyska protesterna mot FN-koalitionens krig i Irak och tveksamheterna mot att sända tyska trupper utomlands står f.ö. i slående kontrast mot den svenska opinionens medlöperi med USA. Jag är inte ute för att hetsa mot Tyskland även om det också i detta projekt är maktcentrum.

Däremot vill jag tala mot storskaliga projekt som syftar till att snarast skapa en europeisk förbundsstat, en stat stor nog att tävla med USA, Japan och Kina om herraväldet i världen. Erfarenheten säger att utåt är sådana nyskapade stormakter farliga för världsfreden och inåt är de bräckliga och benägna att störta samman i kriser, krig och elände. Det kan hålla i fem år eller femtio, men jag är övertygad om att inre och yttre motsättningar leder till upplösning under kaotiska former.

Demokratin som styrelseform i Europa är inte gammal - i vårt land

knappt 80 år, i ett antal syd- och centraleuropeiska länder mycket mindre. Den har knappt satt sig och vi vet att under tryck av sociala och ekonomiska kriser så vacklar den. Vi kan i ett land på åtta miljoner med i stort sett samma språk och kultur hjälpligt hantera den och förankra den som styrelseform. Men det ligger utom vår förmåga att hantera en europeisk förbundsstat med demokratiska metoder - det saknas den sortens gemensamma kultur och offentlighet som är en förutsättning för demokrati. EU kan fungera som en upplöst diktatur eller despoti, ännu så länge med vetorätt för enskilda nationer på vissa områden, men inte som en demokrati. När vi överlåter befogenheter till EU ger vi upp ett mödosamt tillkämpat folkstyre. Det är bekymmer som varken Hitler eller Karl den store hade.

Världsanden osar

Näväl, men historiens obönhörliga krafter då, tvingar de oss inte samman? Gunnar som ju är en ledande inspiratör för en del av vänstern som stödde Ja-linjen i folkomröstningen ("Marx skulle ha gillat EU") har ibland hänvisat till Världsanden och talar gärna om långa historiska förlopp. Jag är för okunnig om Marx för att bedriva någon polemik på den punkten, men brukar inte den sidan anses vara något Marx har lärt av Hegel? Och i våra gemensamma studier av den kände beundraren av Nazi-

tysklands kraftutveckling Fredrik Böök har vi väl funnit ytterligare en hegelian som såg världsanden förkroppsligad i Hitler. Jag tycker världsandar osar historisk mysticism. Jag vill se mänskligheten som rationell och ansvarig för sina handlingar och sin framtid.

Mycket riktigt visar sig svenska folket i en i dagarna publicerad opinionsundersökning vara utomordentligt negativ till EU samtidigt som man har stor sympati för internationella och europeiska samarbetssträvanden. Det visar att människor faktiskt kan skilja på en rimlig och nödvändig internationalisering och ett odemokratiskt och i längden dödsdömt projekt. Sverige är mest negativt till EU av medlemsländerna, men vi ligger naturligtvis i lä av Norge, där kapitalet och det politiska etablissemanget inte som i Sverige hade fritt fram i sina bedrägerier. Motståndet i Norge grundade sig på en starkare önskan om att själv förvalta sitt öde.

Alltså, visst skulle man (med bara lätt överdrift) kunna ha sagt "Karl den store, Napoleon, Hitler och Karl Olivecrona skulle ha gillat EU". De använde sig av nu omoderna metoder, men det får man väl tolerera hos prematura EU-anhängare.

Sten Henriksson

Låt medelhavet bli fredens hav

I Sverige focuseras intresset för EU's utvidgning till östersjöländerna. Att EU har en strategi för Medelhavet uppmärksammas inte på samma sätt. Man planerar emellertid för ett frihandelsområde med praktiskt taget alla länder i regionen, som skall vara utbyggt 2010. I den ingår också ett omfattande bistånd till länder runt Medelhavet. Det rör sig för Europas del både om säkerhet och utveckling. Grundinställningen är att ekonomisk utveckling alltid på sikt främjar demokrati och respekt för mänskliga rättigheter. Politisk dialog, frihandel, ekonomiskt och kulturellt samarbete för människor och länder närmare varandra. Men frågan om EU's relationer söderut är givetvis inte oproblematisk eller okontroversiell för det. Flera av de berörda länderna kan ju knappast betecknas som demokratier och förföljelse av oliktankande och brott mot de mänskliga rättigheterna förekommer i de flesta av dem.

Turkiet och Marocko

Jag har tidigare bl.a. i Veckobladet argumenterat för att EU skall

utveckla sina förbindelser med Turkiet och att det är en uppgift för Sverige som medlemsland och för vänstern i Sverige att vara pådrivande i en sådan process. Mina argument kan sammanfalla med de, som redovisats ovan. Tyvärr har vänsterpartiet agerat överförsiktigt och kortsiktigt i frågan och gått emot EU's frihandelsavtal med Turkiet. Ett parallellfall är aktuellt i dagarna. Det gäller ett förslag till avtal med Marocko. Att det förekommer brott mot mänskliga rättigheter i Marocko är höjt över allt tvivel och landet är sedan länge indraget i en konflikt i Västsahara där Polisario kämpar för oberoende. Trots detta är det utomordentligt viktigt att få med Marocko i medelhavssamarbetet. Det är av utvecklings- och säkerhetsskal därför också viktigt att enskilda EU-länder som Sverige träffar avtal där respekt för mänskliga rättigheter är ett centralt inslag och att man aktivt deltar i dialogen med Marocko. Vänsterpartiet motsätter sig också denna gången ett sådant avtal. Partiet är dock inte ensamt. Miljöpartiet centrums, folkpartiets och krist-

demokraternas representanter i riksdagens utrikesutskott är inne på samma linje.

Den politiska dialogen

Kortsiktigt tänkande och en traditionell - "den rena handens politik" - syn på hur man bäst främjar utvecklingen av mänskliga rättigheter gör att hela avtalet hotas. EU's avtal faller nämligen om ett enda land säger nej. I Dagens Politik den 16 oktober väddar Viola Furubjelke (s), som är ordförande i utrikesutskottet främst till centern, folkpartiet och kristdemokraterna visserligen, att oppositionen skall ta sitt förnuft till fånga så att Sveriges medlemskap i EU används till att driva på utvecklingen för fred och demokrati. Hon skriver följande: "Jag är utomordentligt angelägen om att de mänskliga rättigheterna respekteras i Marocko och har under många år engagerat mig i konflikten i Västsahara. Jag har goda kontakter med Polisario som kämpar för oberoende. Med Medelhavsprogrammet och dess politiska dialog får vi bättre möjligheter att arbeta för politiska lösningar av problemen. Varför

skall vi då ägna oss åt meningslös demonstrationspolitik?"

Viola Furubjelke har personligen utomordentligt hög trovärdighet i frågor, som rör mänskliga rättigheter och hennes fråga förtjänar ett svar även från vänsterpartiet. Själv tycker jag hon har rätt!

För övrigt borde det här med Marocko inte vara ointressant ens för dem, som huvudsakligen känner för östersjöproblematiken. För om Sverige väljer att försvåra samarbetet kring Medelhavet ökar troligen inte intresset i länderna i södra Europa för att ställa upp för vår regio, men gemensamt kan vi öka sannolikheten för att både Östersjön och Medelhavet blir fredens hav.

Rolf L Nilson

Dubbelspåret igen

Det slutgiltiga beslutet i kommunfullmäktige om planen för f.d. Lund-Kävlinge järnväg, Väst-kustbanans dubbelspår, ska uppskjutas minst en månad. Först ska kommunikationsminister Uusman uppvakts om det "yttre godsspåret" vars plats i Banverkets planer har satts som ett villkor för godkännande av de lokala politikerna.

Det var som bekant de factobeslutet om Citytunneln i Malmö som ändrade förutsättningarna. Göran Persson föll tydligen till föga för väglobbyn och höll inte fast vid sin tidigare tanke att tunneln skulle finansieras genom att man avstod från att bygga Yttre Ringvägen från Åkarp till brofästet. Pengarna ska i stället huvudsakligen tas från andra sydsvenska järnvägsinvesteringar. Det blir framför allt ingen skånsk riksbangård under överblickbart tid. Och faller riksbangården så faller också mycket av den företags-ekonomiska motivationen för det yttre godsspåret.

Hade järnvägens godstrafik utvecklats så som politikerna i Sverige och andra länder säger i högtidstalen på miljökonferenserna så hade riksbangården och det yttre godsspåret förvisso behövts. Nu är verkligheten den att järnvägsgodset snabbt tappar andelar till lastbilarna, som i Sverige har fått EU:s

medgivande att vara ovanligt långa och därmed konkurrenskraftiga, något som Gudrun Schyman tyvärr har försvarat i en av sina omdömeslösa stunder.

Därför är det aktuella beslutet om det yttre godsspåret realistiskt. Resurserna är begränsade, inte minst de som tilldelas järnvägen. Det gäller att använda dem så att vi får så mycket och så miljövänlig trafik som möjligt för pengarna.

Till det som absolut bör prioriteras härnere är elektrifieringen av Blekinge Kustbana och av banorna till Simrishamn och Stafanstorps, samt ett återupptagande av lokal persontrafik på de linjer där det i dag bara kör gods- och fjärrtåg. Det yttre godsspåret får komma i andra hand tills det blir för trångt på de befintliga spåren. Dit är det tyvärr långt, bland annat på grund av den upprustade Lommabanen och den planerade förlängningen av godstågen. Och det är heller inte självklart att nya spår ska dras utanför den befintliga bebyggelsen. Nils Lewan och andra har med goda argument varnat för att skapa nya barriärer i det sydvästska kulturlandskapet. Den bästa lösningen är kanske liksom i Stockholm ett tredje spår intill de två befintliga genom Lund.

Men det är inte omsorgen om järnvägen som har fått Gunnar Jönsson, Lennart Prytz och andra att dundra i spalterna. Det är hänsynen till en högljudda och välorganiserade lokalegoistiska intressen i nordväst, ledd av Mats Lind med flera. Det är dallet med denna mellanskiktsoption som har fått Lundapolitikerna att villkora planbeslutet.

I praktiken är nog den aktuella faran inte så stor. Lennart Prytz och andra uppvakts kommer att försäkras om att det yttre godsspåret finns kvar i planerna. Att det sedan inte byggs är en annan sak. Fullmäktige fattar ett positivt beslut i december. Men de signaler som hattandet ger är verkligen inte bra. En utbyggnad av järnvägarna är det viktigaste vi kan göra för att få ett miljövänligt och energisnålt transportsystem. Framgångsrika förhållningar av den sort som Tåggruppen kring Mats Lind har åstadkommit leder obevekligen till förseningar och fördyringar. Risken är stor att varje utbyggnadsförsök drabbas av dessa reaktionära lokalopinioner. Villaägarna på Ståksön och bönderna utanför Tranås är två andra aktuella exempel på sådana.

Sluta dalta!

Gunnar Sandin

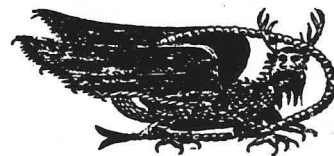
Bilfri ytterstad?

På lördag klockan elva håller vänsterpartiet och Röda Kapellet på Mårtenstorget det sista i höstens miniserie av appellmöten. Kapellet tänker utöver några små klassiska pärlor spela ett par klezmerlåtar som är nya på repertoaren för hösten. Och det politiska temat blir trafik.

Appelltalaren är Ulf Nymark som har uppträtt i den rollen förr men inte i egenskap av trafikpolitiker. Nu är han ny v-ledamot i tekniska nämnden som just har hand om trafikfrågor. Vad ska du tala om, frågar vi. Bilfri innerstad?

– Varför inte bilfri ytterstad, säger Ulf. Biltrafiken och dess olägenheter är ett problem för hela tätorten. Men eftersom mötet äger rum på Mårtenstorget finns det naturligtvis anledning att särskilt ta upp situationen i stadskärnan.

För övrigt har vänsterpartiets lokala styrelse sagt att de inom den närmaste tiden vill träffa Ulf och andra trafikpolitiker för att diskutera hur ett av partiets konkreta vallöften ska förverkligas, det att göra cykellederna vettigare. *Grr*

Varför har män bröstvårtor?

Detta varen av de frågor om likheter och skillnader mellan könen som diskuterades när vänsterpartiets partistyreelse, riksdagsgrupp och centralt anställda hade en heldagskurs fredagen den 11 oktober. Gertrud Åström inledde om genus-systemet, som hon kallade det maktsystem som grundar sig på en social definiering av vad som är manligt och vad som är kvinnligt. Det sociala könet, genus, är förhandlat fram på alla nivåer i samhället.

Det har sina fördelar att teoretiskt se könsrelationerna som framförhandlade maktpositioner, men nu är det ju inte så lätt alltid att skilja på socialt och biologiskt kön. Vi bär alltid vår kropp med oss, vi är aldrig enbart ett socialt kön. Och medicinsk historia visar också att mycket som uppfattas som biologiskt faktiskt också är socialt. Läs till exempel om kvinnosjukdomar i "Den mörka kontinenten" av Berit Johannesson.

Svagt kvinnoskydd

Jämställdhetsombudsman, Lena Svenaeus, påminde om att jämställdhetslagen i Sverige enbart gäller arbetslivet. I övrigt är det faktiskt tillåtet att diskriminera kvinnor hur mycket man vill. Det finns inte, som i många andra länder

något skydd i grundlagen för kvinnor. Hon påpekade också att anställningsskyddslagen, LAS, endast gäller fast anställda som är en minskande grupp i svenskt arbetsliv, inte minst bland kvinnor. Undersökningar har visat att avtalsuppsägningar missgynnar kvinnor med föräldransvar och invandrare.

Individ-kollektiv

Enligt lagen är det bara individer inte grupper som kan vara diskriminerade. Det gör att de starkare antidiskrimineringslagarna inom EU endast kan drivas i individuella fall. Skulle grupper kunna vara diskriminerade så skulle alla existerande kollektivavtal kunna sättas ur spel.

Här finns alltså en motsättning mellan EU-systemets modell med mycket makt till domstolar och jurister, och den svenska modellen som lämnar mycket till avtal mellan parterna. Ska kollektivavtalen bli bättre för kvinnor krävs det att jämställdhetslagen får en centralare plats på förhandlingsbordet.

Yrken har kön

Arbetsmarknaden i Sverige är mycket starkt könssegraderad. Hanna Westberg-Wohlgemuth från

Arbetslivscentrum talade om könsmärkningsprocessen, om immanent pedagogik och om olika former av rationalitet. Slutligen fick vi av Birgitta Åseskog från arbetsmarknadsdepartementet en dragning om det nya ordet i jämställdhetsarbetet: mainstreaming. Riktigt vad skillnaden är fråran den gamla strategin att integrera jämställdhetsaspekterna i alla frågor fick jag inte klart för mig. Det kändes i alla fall tryggt att man trots denna huvudstrategi ändå insåg att speciella åtgärder kunde behövas. I Afrika har strategin prövats och, enligt många feminister där, snarast resulterat i menstreaming.

Det var en bra dag, och en bra början till ett mer medvetnare könspolitiskt arbete inom partiet. Till någon av kongresserna på åttioalet fick Lund igenom en motion om att alla politiska ställningstaganden skulle göras efter en granskning av hur de politiska åtgärderna påverkade män respektive kvinnor. Så i ord var vi tidiga i "mainstreaming", men vi vet alla att det inte har varit så lätt att uppfylla. Ett decennium senare har man i alla fall börjat en utbildning centralt. Vad gör vi lokalt?

Ann

Kultur &

botbolls-, förlåt fritidsnämnden sammanträdde i onsdags. Inget särskilt med det, kan man tycka. Fast mötet skulle egentligen ha hållits förra onsdagen.

Nämnden samlades mycket riktigt redan då. Men efter en kort överläggning beslöt man att uppskjuta mötet.

– Till tre viktiga punkter som skulle behandlas hade inte ledamöterna fått det beslutsunderlag som behövdes i tid. Några hade erhållit det per fax kvällen innan, men de som inte kunnat nås den vägen fick det först vid mötets början. Okej, vi i majoriteten hade sammanträtt och diskuterat frim en hållning i en av de tre frågorna, den om dansteatern, men när de borgerliga partierna ville skjuta på mötet invände vi inte. Ledamöterna ska naturligtvis ha en rimlig chans att veta vad de ska besluta om.

– Till bakgrunden hör att det fanns ett uppdämt missnöje i nämnden. Det har hänt förr att frågor har varit bristfällande beredda och/eller att materialet har presenterats sent.

– Ansvaret ligger nog i första hand på förvaltningsledningen. Men det förvånar mej också att en så erfaren politiker som nämndens ordförande, Claes Göran Jönsson (s), inte har kunnat få en bättre ordning till stånd.

Grr

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Hemmablindhet?

Man måste vara hemmablind som en Gunnar Sandin för att inte – eller först 50 år post festum – kunna upptäcka akademisk fascism i Lund. Exempelvis: Svante Nordin följde sin pappa i fotspåren med diverse propaganda för nazister och utformade vpk:s universitetspolitik som ordförande i Kommunistiska högskoleföreningen samt som företrädare för vpk i olika organ. Den 2 maj 1974 krävde vpk med C.H. Hermansson i riksdagen ett särskilt lagskydd för vpk:s beteckning "kommunistisk" i utbyte mot att vpk samma dag röstade för undantagslagen, en kopia från Mussolinis justitie-minister Turati 1924.

Står man för nära så förmår man inte upptäcka företeelser av detta slag; det är inte ovanligt bland kommunistiska proselyter.

R. Helmers

Om Moskén

Jag anser att för att lösa problemet med placeringen av moskén i Lund, bör denna byggas på Gustelyckan, för att undvika konflikt med bl. a. de boende på Norra Fäladen, som också omfattar vissa muslimska grupper efter vad man kunnat utläsa i massmedia. Tidigare finns ju Rikets Sal (Jehovas vittnen) i detta område.

Norra Fäladen har hittills fått ge plats alldeles för mycket för våra nya svenskar i förhållande till områdets storlek. Man skulle önska sig att exempelvis Professorsstaden tog sitt ansvar och beredde plats för våra nya invånare mer än vad som sker idag.

Till sist delar jag helt Thomas Schlyters ilska över villaägarna som är rädda för att deras villor kommer att gå ner i pris om moskén byggs på norr. Så går det när marknaden ska styra bostadsmarknaden (?:):

Som förtroendevald inom hyresgäströrelsen anser jag att denna spekulationsekonomi drivit upp den höga hyresnivån som vi lever under, när bostaden blivit en handelsvara och inte en social rättighet som Hyresgästföreningens paroll är.

Göte Bergström

Ang. alfabetet

"A är första bokstaven i alfabetet. Det finns 27 andra." Så står det på stora affischer på Stadsbiblioteket. Medan det första påståendet är sant är ju det andra felaktigt – alfabetet omfattar 29 bokstäver, vilket man lätt kan övertyga sig om. Ofta är det "W" som glöms bort. En tråkig felräkning säger någon kanske, men är det något att bry sig om? Jag menar att man måste reagera. Alfabetet är ju själva grunden för bibliotekens verksamhet och för boklig bildning och kultur. Det är kanske det här med utlåningen av skivor och videokassetter som har tagit överhanden över det s.a.s. bokliga. Men visst tyder det på brister i bibliotekarieutbildningen. Vad gör Kultur- och Fotbollsnämnden?

En bokvän

Nya v-medlemmar behövs!

För närvarande har v runt om i landet 761 kommunfullmäktigeplatser och 4.000 platser i kommunala nämnder. Om vi 1998 får ett valresultat på 10 procent så innebär det 1.100 fullmäktigeplatser och mer än 10.000 platser i nämnder. Det är ungefär så många medlemmar som vi har idag.

Nya medlemmar mobiliseras i valrörelser och man kan värva sympatisörer direkt till nämnder. Men ändå, ska vi kunna förvalta ett bra valresultat då måste vi börja värva nya nu. För att bra kunna driva en konsekvent vänsterpolitik i svåra tider måste ju våra företrädare i kommunala församlingar vara sampratade. En demokratisk partiorganisation måste fungera.

Den personliga värningen är alltid effektivast. Tänk om alla medlemmar skaffar en ny medlem var. Det borde räcka med att tala om vad roligt det är med politik. Jaså, räcker inte det?

Behövs det dramatiskt annonsera och nya idéer? Jo, men vilka?

Ann

PS Den som vill bli medlem av vänsterpartiet i Lund, kanske med sikte på ett spännande kommunalt uppdrag från och med januari 1999, kan kontakta partiet på dess exp, Bredgatan 28, tel. 138213.

Kommunalpolitisk reflektion

Bättre för 10%, sämre för 10%, 7 % vet inte, för resten ingen skillnad. Detta är, enligt Sydsvenskan, resultatet av nio månaders kommunaldelsnämndstillstånd. Inte så illa! 10% tillskott av nöjda invånare per 9-månadersperiod ger goda förutsättningar för bibehållen icke-borgerlig majoritet efter nästa val.

Rättelse
Den invandrarpolitiska debatt jag skrev om i förra veckans kommunalpolitiska spalt äger rum den 16 men november och ingen annan månad. Platsen, Stadshallens sessionssal, och tiden, 13.30-15.00 var däremot rätt angivna.

Sven-Bertil Persson

Torsdagssoppa

"Uthållighetens Orkester" dvs Maria Sundqvist, Anders Granström och Heimo Åback presenterar "Vetenskapliga Föreläsningar" i samarbete med forskare från universitetet i foajén på stadshallen. 24 och 31 okt ges sista chansen att uppleva "Trefaldighetsnatten". Fågelforskare deltar. 7 och 14 november ges de sista "Trampa inte på skarvarna" med populärvetenskaplig föreläsning kring kulturmöten. Soppan, som lagas av Sanna Töringe, serveras 12.00. Bokning 320862.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN träffas på partilokalerna:

måndag 21 oktober kl 19.30 för att få och ge rapporter, bl a från kommunstyrelsens budgetsammanträde
måndag 28 oktober kl 20 för att bereda kommunfullmäktige. Dessförinnan kl 19 träffar fullmäktigegruppen repr. för LKF för information och meningsutbyte.

RÖDA KAPELLET Spelning Mårtens-torget lördag 19.10, 11-12, samling 10.30 på replokalen. Vi spelar: 227, 8, 166, 334, 271, 331, 225, 273, 224.

Rep söndag 20.10 kl 18.45. Samma låtar som förra gången.

STORBANDET Rep onsdag 23.10 kl 19 i Vipeholmsskolans festsal.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf L Nilson, Göran Persson och Kajsa Theander. Näste redaktör: Thomas Schlyter

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund.
Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-mail: lunds.tidskriftsverkstad @ mailbox.swipnet.se

Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.

Rött eller vitt!

I måndags kväll var det en debatt mellan Muf och Ung Vänster i Tegnér's bakficka där lokalen var fylld till birstningsgränsen av ungdomar. Jenny Lindahl (uv) inledde och hennes viktigaste fråga var kampen mot arbetslösheten. JL ansåg att införandet av 6-timmarsdag skulle vara en av många åtgärder i denna kamp.

Annika Jonsell (muf) ansåg däremot att skattesänkning för företagen och en uppluckring av LAS (Lagen om Anställnings-Skydd) skulle vara rätta vägen. AJ tog t.ex. upp USA där arbetslösheten är låg idag som ett exempel. Hon fick mothugg av publiken och blev av en tjejl på första raden

upplöst om den amerikanska arbetsmarknadens uppdelning i ett a- och b-lag där det senare arbetar för löner långt under alla avtal. En

annan fråga som ställdes från publiken var hur vi kunde ha låg arbetslöshet under 60- och 70-talet trots de höga skatterna? AJ:s svar på detta var att staten pumpade in massor av pengar i den offentliga sektorn under denna tid.

JL fick frågan om hon kunde tänka sig högre skatter, vilka i så fall även skulle drabba låglönefolket. På detta svarade hon att en skattehöjning borde läggas på höginkomsttagare och företagsvinster. En annan fråga som JL fick gällde om hon var revolutionär.

Svaret blev att hon var ville ha ett nytt samhällssystem, men endast när folkets flertal var mogna för det. Med andra ord, om det skulle bli blodigt berodde på motståndarna och ej på oss.

Vice Muf ordf. Annika Jonsell
Ung Vänsters ordf. Jenny Lindahl

Göte Bergström

En rättelse

I förra VB blev det ett litet fel i artikeln Bokhöst; författarinnan som Den 10:e sånggudinnan handlar om heter Sophia-Elisabeth Brenner